

200707170/1.

Datum uitspraak: 19 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/36221 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Amsterdam, van 5 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 september 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 oktober 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, (hierna: de rechtbank) het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 2 november 2007 heeft de Afdeling de staatssecretaris gevraagd om een nadere toelichting. De staatssecretaris heeft hierop bij brief van 7 november 2007 een nader stuk ingediend. Appelland heeft hierop bij brief van 10 november 2007 gereageerd.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1 Hetgeen in de grieven 1 en 3 is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 klaagt appelland dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld, dat niet is gebleken dat de staatssecretaris het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand heeft genomen. Daartoe betoogt hij, kort samengevat en voor zover thans van belang weergegeven, dat tot aan de dag van de zitting van de rechtbank door de staatssecretaris niets was ondernomen ter fine van zijn uitzetting. Dat de staatssecretaris ter zitting van de rechtbank heeft medegedeeld dat op korte termijn een aanvang zal worden gemaakt met het onderzoek naar zijn identiteit en nationaliteit kan volgens appelland niet redengevend zijn voor het oordeel van de rechtbank.

2.2.1. In zijn brief van 7 november 2007 heeft de staatssecretaris, voor zover hier van belang, uiteengezet, dat appelland op 21 september 2007 door de vreemdelingenpolitie is gehoord met het oog op de vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit, hij op 25 september 2007 naar de detentieboot Stockholm te Rotterdam is overgeplaatst en het dossier op

26 september 2007 naar de Dienst Terugkeer en Vertrek (hierna: de DT&V) is verzonden.

2.2.2. Gezien deze, door appellant in zijn brief van 10 november 2007 niet betwiste informatie, kan appellant niet worden gevolgd in zijn betoog dat tot aan de dag van de zitting van de rechtbank van 27 september 2007 nog geen uitzettingshandelingen hadden plaatsgevonden.

Uit de brief van de staatssecretaris van 7 november 2007 blijkt niet waarom appellant vier dagen na het verhoor van 21 september 2007 is overgeplaatst en het dossier een dag daarna naar de DT&V is verzonden. Hoewel niet is gebleken dat in dit geval de staatssecretaris op onderdelen van de uitzettingsprocedure niet sneller had kunnen handelen, is wat betreft het verloop van de hiervoor beschreven handelingen in zijn geheel evenwel geen sprake van een inbreuk op de bij iedere uitzetting vereiste voortvarendheid, zodat geen grond bestaat de voortduring van de bewaring om die reden onrechtmatig te achten.

2.3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd, zij het met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Leden, in tegenwoordigheid van mr. Y.M. van Soest-Ahlers, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

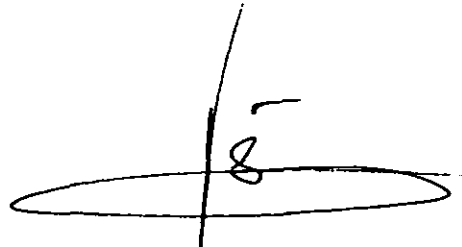
w.g. Van Soest-Ahlers
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 november 2007

343-558.

Verzonden: 19 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

CASE SCREENING

CASE SCREENING

Proces-verbaalnummer 2007253108-4

POLITIE AMSTERDAM - AMSTELLAND
DISTRICT 5
WIJKTEAM LODEWIJK VAN DEIJSSELSTRAAT

IND lokatie:			
Dossiernr:			
Uitd ontvangstdatum:			
Brieftnr:			
IND ontvangst datum:	21 SEP. 2007		
Registratie in naam mdr:	nu	Unit:	
INDIS datum:	21/9	Unit:	
Invoer naam mdr:		Unit:	
MAATREGELOOPLIJKE BEWAARING			

Registratienummer : 2007253108-1

Model ML10-A

MAATREGELOOPLIJKE BEWAARING

Moet
Reg
19/9

IND-nummer

: 0

De ondergetekende, Marco van Exter (15066), inspecteur van politie, Wijkteam Lodewijk van Deijsselstraat, in zijn hoedanigheid van ambtenaar, belast met het toezicht op vreemdelingen tevens hulpofficier van justitie; gelet op artikel 59 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 5.2 en 5.3 van het Vreemdelingenbesluit legt de bewaring op aan de vreemdeling zich noemende:

Naam :
Voornamen :
Geboren op :
Geboorteland : Suriname
Nationaliteit : Surinaamse
Adres : Zvw 1
Plaats : Zvw
Land : Onbekend
Telefoonnummer : 0000000000

op grond van het belang van de openbare orde vordert de inbewaringstelling.

[X]:wegens het vermoeden van onttrekking aan de uitzetting omdat de vreemdeling:

- [] verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- [] veroordeeld is terzake een misdrijf
- [] ongewenst verklaard is
- [X] niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- [X] zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- [X] zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- [] gebruik maakt/maakte van een vals/vervalst document
- [] zich bedient van een of meerdere aliases
- [X] geen vast woon-/verblijfplaats heeft
- [X] eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft

Het betreft een vreemdeling:

[X]die geen rechtmatigverblijf heeft (art.59 lid 1 onder a vw)
Een afschrift van deze maatregel is door mij onmiddellijk aan de

ONTVANGST TIJD: 21. SEP. 15:43

AFDRUK TIJD 21. SEP. 15:52

21. SEP. 2007 12:27
21. SEP. 2007 11:07

CASE SCREENING
CASE SCREENING

Nr. 3820 - P. 8/13
Wv. 322 - P. 7/11

Proces-verbaalnummer 2007253108-4

vreemdeling uitgereikt.
De maatregel opgelegd:
AMSTERDAM Datum: 19 september 2007 Tijd 18.40 uur.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
De hulpofficier van justitie,
M. van Ester (18066)

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de
rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Inschrijfbureau
Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023-51267636. Hierbij dient
gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie
"www.rechtspraak.nl".

ip.v.
De Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie
dient gelezen te worden
De Staatssecretaris van Justitie

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
enkelvoudige kamer vreemdelingenzaken

Uitspraak

op grond van artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
jº artikel 94 en artikel 106 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nr.: AWB 07/36221

V-nr.:

Inzake: , geboren op , van (gestelde) Surinaamse nationaliteit,
verblijvende op de Detentieboot Stockholm te Rotterdam, eiser,
gemachtigde: mr. R.H. Wormhoudt, advocaat te Amsterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. W. Fairweather, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

Op 19 september 2007 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepsschrift van 20 september 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 27 september 2007. Elser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde.

De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde eiser in de gelegenheid te stellen nadere stukken te overleggen en verweerder in de gelegenheid te stellen daarover een standpunt in te nemen en te bezien of het opleggen van een lichter middel dan bewaring tot de mogelijkheden kan behoren. Eiser heeft dit bij fax van 27 september 2007 gedaan. Verweerder heeft bij fax van 28 september 2007 een reactie ingediend.

De rechtbank heeft het onderzoek, nadat partijen hun toestemming hadden gegeven voor het achterwege laten van een nadere zitting, gesloten.

II. OVERWEGINGEN

Eiser heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. De maatregel van bewaring is onrechtmatig. Allereerst is eisers staandehouding onrechtmatig geweest, omdat onduidelijk blijft waarop concreet het redelijk vermoeden van illegaal verblijf was gebaseerd.

De stukken met betrekking tot de anonieme melding dat er in de bewuste woning illegalen zouden verblijven ontbreken. De melding was reeds twee weken oud, eiser was niet woonachtig op het bewuste adres maar was slechts op bezoek terwijl de hoofdbewoner hier te lande legaal verblijft. Voorts handelt verweerder onvoldoende voortvarend, nu er na negen dagen bewaring nog niets is gebeurd ter voorbereiding van eisers uitzetting.

Er is geen zicht op uitzetting. Eiser heeft in 2006 ook in bewaring verbleven, welke is opgeheven omdat andere belangen prevaleerden, maar eiser stelt dat dit eigenlijk is geschied vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting.

Ten slotte had verweerder, gelet op de omstandigheid dat de vriendin van eiser in verwachting is en zij deze zwangerschap als bijzonder zwaar ervaart, kunnen volstaan met oplegging van een lichter middel. Eiser zorgde tot zijn inbewaringstelling voor zijn vriendin en de overige kinderen. Bij fax van 27 september 2007 heeft eiser - onder meer - een garantverklaring overgelegd, waaruit blijkt dat eiser op het adres van zijn vriendin verblijft en dat de vriendin van eiser zich garant stelt voor de kosten die voor de Staat voort zouden vloeien uit het verblijf van eiser hier te lande.

Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. De maatregel van bewaring is rechtmatig.

Allereerst is eisers staandehouding rechtmatig geweest en was er sprake van een voldoende redelijk vermoeden van illegaal verblijf. De tip was voldoende concreet en de hoofdbewoner zou meerdere illegaal verblijvende personen huisvesten. De tip bestaat uit een computermelding, welke niet meer informatie bevat dan de informatie die reeds in het proces-verbaal van staandehouding is opgenomen. Voorts handelt verweerder voldoende voortvarend en is er zicht op uitzetting. Het destijds opgestarte onderzoek naar de mogelijkheid van afgifte van een laissez passer (LP) zal opnieuw worden opgepakt en de duur van de huidige maatregel is thans nog zo beperkt dat niet kan worden geconcludeerd dat verweerder onvoldoende voortvarend zou handelen. De laatste inbewaringstelling van eiser is niet opgeheven vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting, maar omdat andere belangen prevaleerden. Dit hield verband met het zoek raken van de LP-aanvraag. Er is geen reden om te veronderstellen dat er thans geen LP zou worden afgegeven ten behoeve van eiser.

Ten slotte ziet verweerder geen aanleiding voor het opleggen van een lichter middel. De gronden van de maatregel zijn niet betwist, zodat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert. De omstandigheid dat eiser bij zijn vriendin verblijft maakt dit niet anders, nu eiser niet staat ingeschreven op het adres van zijn vriendin. Voorts maakt de enkele omstandigheid dat eiser kinderen heeft met zijn vriendin, die op dit moment in verwachting is, de maatregel niet onevenredig bezwarend. De overgelegde garantstelling beweegt verweerder er evenmin toe een lichter middel op te leggen, nu de garantsteller door een onder voorwaarden toegekende uitkering in het levensonderhoud van het gezin voorziet en de garantstelling niet ziet op de uitzetting van eiser naar het land van herkomst. Hier komt nog bij dat eiser voorafgaand aan zijn inbewaringstelling heeft verklaard dat hij niet terug wil keren naar het land van herkomst en verweerder ook daarom niet overtuigd is dat eiser op eigen gelegenheid zal terugkeren. Hierbij is van belang dat eiser eerder in bewaring heeft verbleven en vervolgens geen poging heeft ondernomen om terug te keren naar Suriname.

De rechtbank overweegt het volgende.

Ingevolge artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 kan, indien het belang van de openbare orde of nationale veiligheid dat vordert, met het oog op de uitzetting, in bewaring worden gesteld de vreemdeling die geen rechtmatig verblijf heeft.

Eiser heeft niet bestreden dat hij geen rechtmatig verblijf hier te lande heeft. Eiser heeft evenmin de gronden van de maatregel bestreden, zodat de rechtbank van oordeel is dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen menen dat het belang van de openbare orde de bewaring vordert.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat zijn staandehouding onrechtmatig is geweest. Uit het proces-verbaal van staandehouding van 19 september 2007 (gedingstuk 1) wordt naar het oordeel van de rechtbank in voldoende mate duidelijk waarop het redelijk vermoeden van illegaal verblijf was gebaseerd en wat de feitelijke gang van zaken is geweest naar aanleiding van de anonieme melding, waarin de naam van de hoofdbewoner, het adres en de omstandigheid dat voornoemde hoofdbewoner

illegaal in Nederland verblijvende personen zou huisvesten waren opgenomen. Naar het oordeel van de rechtbank is sprake geweest van een voldoende concrete, tamelijk recente tip. Op basis van deze tip is onderzoek verricht op het desbetreffende adres. Toen eiser werd aangetroffen terwijl hij de deur van het betreffende pand opendeed, en eiser vervolgens meedeelde dat hij illegaal in Nederland verbleef, is het aan het adres gekoppelde redelijk vermoeden van illegaal verblijf geïndividualiseerd naar eiser. Van een onrechtmatige staandehouding is dan ook geen sprake geweest.

Niet is gebleken dat verweerder het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand neemt of dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt. Gelet op de relatief korte duur van de bewaring tot op heden en gelet op de mededeling van verweerder ter zitting dat op korte termijn een aanvang zal worden gemaakt met het onderzoek naar eisers identiteit en nationaliteit, kan niet worden gezegd dat verweerder onvoldoende voortvarend te werk gaat. Voorts kan niet op voorhand worden gezegd dat geen LP zal worden afgegeven door de Surinaamse autoriteiten, zodat niet kan worden geconcludeerd dat het zicht op uitzetting thans ontbreekt. Nu eisers vorige inbewaringstelling is opgeheven omdat andere belangen prevaleerden en derhalve niet vanwege het ontbreken van zicht op uitzetting, is niet vereist dat er ten aanzien van eisers huidige inbewaringstelling sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden met betrekking tot het zicht op uitzetting.

Ten aanzien van oplegging van een lichter middel, overweegt de rechtbank als volgt. In verweerders beleid is in het kader van het evenredigheidsvereiste centraal gesteld de vraag of de uitzetting van de vreemdeling ook met een lichter middel kan worden verzekerd. Het beleid vermeldt onder meer het volgende hieromtrent:

"Vanwege het ingrijpende karakter dient de toepassing van een vrijheidsontnemende maatregel beperkt te blijven tot het strikt noodzakelijke. Steeds zal nagegaan moeten worden of met een lichter middel volstaan kan worden. De beginselen van proportionaliteit (doelmatigheid) en subsidiariteit (toepassen lichter middel) dienen voortdurend in acht genomen te worden."

Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid kunnen afzien van oplegging van een lichter middel. Daarbij zijn de gronden van eisers inbewaringstelling van belang, alomede de omstandigheid dat eiser niet officieel staat ingeschreven op het adres van zijn vriendin en dat hij eerder in bewaring heeft verbleven en vervolgens niet heeft getracht Nederland te verlaten. De daartegenover door eiser geplaatste belangen heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank van minder gewicht kunnen achten.

Positieve beantwoording van de vraag of verweerder er in redelijkheid van af heeft kunnen zien om een lichter middel dan bewaring te kiezen, betekent echter nog niet automatisch dat de bewaring ook proportioneel is. Er kunnen zich dusdanig bijzondere, dringende en/of klemmende omstandigheden voordoen dat - hoe zwaar de gronden van de maatregel ook - de bewaring niettemin, vanwege heel bijzondere omstandigheden, toch disproportioneel moet worden geacht. Dat volgt ook uit de jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak van 7 december 2004, met kenmerk 200407830/1). Die jurisprudentie komt erop neer dat, ook indien verweerder zich op het standpunt stelt dat niet met een lichter middel dan bewaring kan worden volstaan, verweerder gehouden is, in het geval de vreemdeling bijzondere feiten en omstandigheden met betrekking tot zijn persoonlijke belangen heeft aangevoerd, te beoordelen of deze belangen het opleggen van de maatregel van vreemdelingenbewaring niettemin onevenredig bezwarend (disproportioneel) maken. De rechtbank denkt bij dergelijke bijzondere omstandigheden aan medische en/of sociale omstandigheden, verband houdend met, bijvoorbeeld, de gezinsleden, die maken dat er een klemmende, dringende noodzaak is voor de inbewaringgestelde persoon om in staat gesteld te worden bij die gezinsleden aanwezig te zijn.

De rechtbank is van oordeel dat voornamelijk van dergelijke bijzondere omstandigheden onvoldoende is gebleken en dat verweerder de bewaring dus niet disproportioneel heeft hoeven achten.

Gebleken is dat het gezin eiser node mist en dat eiser zijn gezin mist. De vriendin van eiser is in verwachting en de zwangerschap valt haar zeer zwaar, als gevolg waarvan zij steeds ziek is en medische zorg behoeft. Eiser ondersteunde en begeleidde haar en hielp ook mee met de verzorging en opvoeding van de kinderen, van wie er één mogelijk ziekte heeft.

AWB 07/36221

4

Zonder de gevoelens van gemis en de wens van de familieleden om herenigd te worden te willen bagatelliseren zijn de door eiser naar voren gebrachte omstandigheden voornamelijk niet op één lijn te stellen met een klemmende, dringende noodzaak als hierboven bedoeld. Van belang hierbij acht de rechtbank dat wel is gesteld, maar voornamelijk in het geheel niet is onderbouwd met behulp van medische stukken, dat sprake is van medische problemen verband houdend met de zwangerschap van eisers vriendin en van medische problemen bij een van de kinderen van eiser. Dit maakt dat voornamelijk naar het oordeel van de rechtbank ook nog niet kan worden gezegd dat sprake is van een zeer klemmende situatie als hierboven bedoeld. De rechtbank komt tot de slotsom dat in ieder geval voornamelijk onvoldoende is gebleken van dergelijke klemmende omstandigheden dat de bewaring als disproportioneel moet worden aangemerkt.

Hierbij merkt de rechtbank op dat het eiser uiteraard vrij staat om een en ander met stukken te onderbouwen, en dat het, als die onderbouwing door eiser wordt aangeleverd, dan vervolgens aan verweerder is om opnieuw de belangen af te wegen en nogmaals te bezien of de bewaring nog steeds als disproportioneel moet worden aangemerkt.

Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. Derhalve wordt het beroep ongegrond verklaard.

Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

AWB 07/36221

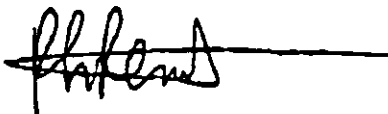
5

III. BESLISSING

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan op 5 oktober 2007 door mr. H.J.M. Baldinger, voorzitter, in tegenwoordigheid van P.L. Rempt, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

Afschrift verzonden op: 5 OKT. 2007

Cono.: PLR

Coll:

D: 0

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTSHOF TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vordsten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:5 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Hoger beroepsschrift tegen uitspraak rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, vreemdelingenkamer d.d. 5 oktober 2007 met kenmerk AWB 07/36221 VRONTN

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Hoger beroep vreemdelingenzaken/vreemdelingenbewaring
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op , van Surinaamse nationaliteit, thans verblijvende op de Detentieboot Stockholm, te dezer zake domicilie kiezende te (1075 XH) Amsterdam aan de Amstelveenseweg 4, ten kantore van de advocaat Mr. R.H. Wormhoudt, die door betrokkene bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het indienen en ondertekenen van dit hoger beroep en als gemachtigde zal optreden in zowel de onderhavige als de hiermede samenhangende procedures;

dat appellant hiermede hoger beroep instelt tegen de uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage zittinghoudende te Amsterdam d.d. 5 oktober 2007, verzonden op gelijke datum, in verband waarmede afschrift van de uitspraak als bijlage wordt aangehecht en waarvan de inhoud als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd;

dat de grieven waarop het beroep berust de navolgende zijn:

Grief 1.

De rechtbank heeft, naar het oordeel van appellant, ten onrechte geconcludeerd: *'Van een onrechtmatige staandehouding is (dan ook) geen sprake geweest.'*

Toelichting:

Ter terechtzitting is namens betrokkene aangevoerd dat de staandehouding onrechtmatig was althans in strijd was met de terzake vigerende bepalingen, hetgeen samenhangt met de omstandigheid dat er geen sprake was van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, in verband waarmede vreemdelingenrechtelijke dwangmiddelen, zoals in casu de staandehouding, niet gerechtvaardigd waren.

..2

-2-

Betrokkene stond op het punt de woning van een familielid in te gaan toen hij vanaf de overkant van de straat werd aangeropen door politiefunctionarissen die kennelijk op een verkeerd adres onderzoek wilden doen, welk onderzoek was gebaseerd op een anonieme tip van enige weken eerder. Vervolgens werd geïnformeerd naar de vreemdelingenrechtelijke status van betrokkene. Onbegrijpelijk is hoe de rechtbank heeft kunnen overwegen op basis van voornoemde omstandigheden (een anonieme tip van enige weken eerder en het bestaan van een Surinaamse man die een woning wil ingaan op het in de anonieme tip genoemde adres) dat de Vreemdelingenpolitie een redelijk vermoeden van illegaal verblijf heeft mogen aannemen ten aanzien van betrokkene. Betrokkene meent die omstandigheden onvoldoende redengevend dienen te worden geoordeeld voor het bestaan van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

Waar de staandhouding niet op zijn plaats is (geweest), komt de daarop volgende bewaring evenzeer onrechtmatig voor.

Reeds in verband met het voorgaande dient de uitspraak van de rechtbank te worden vernietigd.

Grief 2.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen: *'Niet is gebleken dat verweerder het onderzoek met onvoldoende voortvarendheid ter hand of dat een reëel perspectief op uitzetting ontbreekt.'*

Toelichting:

De rechtbank is van oordeel dat ten tijde van de zitting nog niet kon worden gezegd dat de Staatssecretaris van Justitie onvoldoende voortvarend te werk gaat. Daartoe acht de rechtbank redengevend dat de bewaring relatief kort duurt en dat ter zitting is medegedeeld namens de Staatssecretaris dat op korte termijn een aanvang zal worden gemaakt met het onderzoek naar eisers identiteit en nationaliteit. Onbegrijpelijk acht betrokkene die overwegingen, gelet op de omstandigheid dat er tot aan de zitting door de Staatssecretaris nog helemaal niets was ondernomen, ertoe strekkende dat betrokkene wordt uitgezet. De Staatssecretaris laat weten dat er op korte termijn een aanvang zal worden gemaakt met het onderzoek. Zoals de Staatssecretaris zelf altijd placht te overwegen in vreemdelingenrechtelijke procedures is de mededeling 'dat er onderzoek gedaan gaat worden' een toekomstige onzekere gebeurtenis, waarmee - bij de behandeling van het onderhavige beroep opheffing vreemdelingenbewaring - geen rekening kan (en dient te) worden gehouden. Belanghebbende begrijpt heel wel dat de Vreemdelingenpolitie niet direct, binnen enkele dagen na de inbewaringstelling, alle verrichtingen heeft gedaan welke nodig zijn om uiteindelijk vertrek uit Nederland te bewerkstelligen. Betrokkene vermag echter niet in te zien waarom zelfs na negen dagen nog niets is gedaan. Om die reden is betrokkene van oordeel dat niet gezegd kan worden dat de Staatssecretaris van Justitie niet onvoldoende voortvarend te werk gaat.

Grief 3.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen: *'Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank kunnen afzien van oplegging van een lichter middel.'*

..13

-3-

Toelichting:

Appellant is van oordeel dat de rechtbank bij de belangenafweging tussen enerzijds het belang van de Staatssecretaris om betrokkene in bewaring te kunnen houden en anderzijds het belang van appellant om zich bij zijn gezin te voegen en om zijn vertrek naar het land van herkomst voor te bereiden om aldaar een mvv aan te vragen ten onrechte het primaat bij de Staat heeft gelegd, waartoe - naar appellant meent - geen aanleiding bestaat, gelet op de omstandigheid dat betrokkene beschikt over een vaste woonplaats hier te lande bij zijn partner en de beide - thans nog minderjarige - kinderen van betrokkenen (ook al is betrokkene niet ingeschreven in de Gemeentelijke Basisadministratie op het adres van zijn partner, hetgeen niet mogelijk is als gevolg van de vreemdelingenrechtelijke situatie van betrokkene), hij hier inmiddels enige jaren woonachtig is en steeds te traceren is geweest voor de autoriteiten en mitsdien zou kunnen worden volstaan met een minder vergaand middel dan dat van de bewaring;

Onbegrijpelijk oordeelt appellant de overwegingen van de rechtbank, in die zin dat de door appellant in het geding gebrachte informatie aangaande de medische situatie van zijn partner en het jongste kind van betrokkenen ontoereikend wordt geoordeeld voor de conclusie dat de bewaring disproportioneel dient te worden geacht, gelet op de persoonlijke omstandigheden van het gezin van betrokkene. Appellant begrijpt niet hoe de rechtbank kan stellen dat de medische situatie van de partner en het kind niet onderbouwd is met stukken, om reden dat dat wel het geval is, in verband waarmee appellant verwijst naar het dossier in eerste aanleg, hetgeen ook wordt bevestigd door de ten dezen bestreden uitspraak, voorzover daarin wordt gerelateerd omtrent de sikkelcelziekte van het jongste kind, welke informatie bezwaarlijk anders in de uitspraak kan zijn terecht gekomen dan doordat appellant die informatie in het geding heeft ingebracht. Appellant vermag niet in te zien hoe de rechtbank heeft kunnen oordelen dat vooralsnog van bijzondere omstandigheden onvoldoende is gebleken en dat verweerder de bewaring niet disproportioneel heeft hoeven achten.

Ook in verband met deze grief dient de uitspraak van de rechtbank te worden vernietigd.

dat voortzetting van de bewaring in redelijkheid geenszins gerechtvaardigd is te achten;

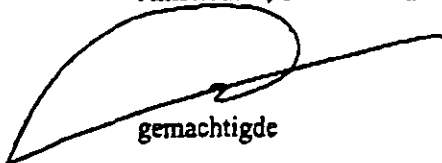
dat appellant meent dat de beslissing van de rechtbank in verband met het voorgaande niet naar behoren met redenen is omkleed en mitsdien dient te worden vernietigd;

dat, gelet op het voorgaande, de thans bestreden uitspraak niet in stand kan blijven;

REDENEN WAAROM:

appellant uw College moge verzoeken de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage zittinghoudende te Amsterdam d.d. 5 oktober 2007 te vernietigen.

Amsterdam, 10 oktober 2007

gemachtigde